

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

žalobkyně: **Vidininvest s.r.o.**, IČO: 28879601
se sídlem náměstí Čs. armády 371/11, 160 00 Praha 6 - Bubeneč,

zastoupena Mgr. Pavlem Bednaříkem, advokátem
se sídlem Konviktská 24, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**
Kolářská 451/13, 746 01 Opava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2018, č. j. 4263/1.30/18-6, sp. zn. S9-2018-178

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Stručné vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo jako nepřipustné zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj (dále jen „inspektorát“) ze dne 15. 5. 2018, č. j. 8955/9.30/18-9, kterým byl její právní předchůdce, společnost Vidininvest Trade s.r.o., IČO: 04249968 (dále též „právní předchůdce žalobkyně“ nebo „delikvent“), uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), jehož se

dopustil tím, že umožnil výkon nelegální práce dle § 5 písm. e) bod 2 téhož zákona v rozhodnutí vyjmenovaným cizincům, čímž porušil § 95 odst. 1 ve spojení s § 95 odst. 3 citovaného zákona ve znění do 14. 8. 2017, a byla mu dle § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“) uložena pokuta ve výši 1.100.000 Kč se stanovením lhůty a místa splatnosti dle § 140 odst. 4 písm. f) zákona o zaměstnanosti, a povinnost uhradit náklady řízení.

2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že podle údajů dostupných v obchodním rejstříku je žalobkyně právním nástupcem společnosti Vidininvest Trade s.r.o., IČO: 04249968, když tato společnost zanikla fúzí zapsanou do obchodního rejstříku dne 5. 6. 2018. Na žalobkyni proto v souladu s § 33 odst. 1 přestupkového zákona přešla odpovědnost za přestupky jejího právního předchůdce.
3. Na základě výsledků kontroly, zahájené inspektorátem u právního předchůdce žalobkyně dne 26. 7. 2017 v třídícím a balícím oddělení provozovny TEKOO spol. s.r.o. na adrese U Konečnice 2340, 688 01 Uherský Brod, bylo s delikventem dne 20. 3. 2018 zahájeno přestupkové řízení podle § 78 odst. 2 přestupkového zákona pro možné spáchání přestupku dle § 140 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti. Na základě tohoto přestupkového řízení vydal inspektorát prvostupňové rozhodnutí, v němž právního předchůdce žalobkyně shledal vinným ze spáchání přestupku podle § 140 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti, byla mu uložena pokuta ve výši 1.100.000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal právní zástupce delikventa (poznámka soudu – stejný zástupce zastupuje žalobkyni i v nyní projednávané věci) dne 5. 6. 2018 v 17:21:17 hod. odvolání. Odvolání žalovaný zamítl jako nepřípustné, neboť bylo podáno neoprávněnou osobou, když bylo podáno v době, kdy již právní předchůdce žalobkyně, k jehož zastoupení svědčila právnímu zástupci plná moc, zanikl. Právní zástupce přitom ke dni podání odvolání neosvědčil, že byl oprávněn zastupovat i žalobkyni. Ujednání o tom, že je právní zástupce oprávněn zastupovat i žalobkyni, neobsahovala ani plná moc k právnímu zastoupení právního předchůdce žalobkyně. Žalovaný před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí vyzval usnesením ze dne 16. 8. 2018 právního zástupce delikventa k odstranění vad odvolání doložením oprávnění k zastupování žalobkyně, a stanovil mu k tomu lhůtu pět pracovních dnů ode dne doručení usnesení. Právní zástupce na tuto výzvu nikterak nereagoval, přesto, že mu byla dne 16. 8. 2018 prokazatelně doručena do datové schránky. Žalovaný dále usnesením ze dne 11. 9. 2018 vyzval k doložení oprávnění právního zástupce jednat za žalobkyni i samotnou žalobkyni, které k tomu opět určil lhůtu pět pracovních dnů. Usnesení bylo žalobkyni doručeno do datové schránky dne 12. 9. 2018, ani žalobkyně však na výzvu nikterak nereagovala. Obě tato usnesení obsahovala poučení o tom, že nebudou-li vady odvolání odstraněny, nezbyde žalovanému než zamítnout odvolání jako podané neoprávněnou osobou, tedy nepřípustné. Vady odvolání nebyly odstraněny, pročez žalovaný odvolání jako nepřípustné zamítl a dodal, že neshledal důvody pro přezkoumání prvostupňového rozhodnutí v přezkumném řízení, neboť neměl žádné důvody pochybovat o tom, že bylo v souladu s právními předpisy, ani pro zahájení řízení o obnově nebo pro vydání nového rozhodnutí, neboť nenalezl žádná nová tvrzení žalobkyně důvodná pro takový postup.

II. Argumentace žalobkyně

4. Žalobkyně v žalobě brojila proti závěru žalovaného, že ke dni zániku právního předchůdce žalobkyně, a tedy i ke dni zániku zmocnění jeho právního zástupce, nebyl tento právní

zástupce oprávněn podat odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Podle žalobkyně oprávnění právního zástupce zastupovat právního předchůdce žalobkyně zaniklo až koncem dne 5. 6. 2018 ve smyslu § 601 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“). Pokud tedy zástupce žalobkyně podal odvolání dne 5. 6. 2018 v 17:21:17 hod., byl k jeho podání ještě oprávněn. Žalovaný proto neměl odvolání jako nepřipustné zamítnout, ale měl rozhodnout o podstatě věci. K meritu věci z opatrnosti odkázala na své odvolání, ačkoli v současné době není předmětem posuzování.

5. Žalobkyně navrhl, aby soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Argumentace žalovaného

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul skutkový stav a setrval na svém právním hodnocení. K žalobním námitkám především poukázal na usnesení, jimiž postupně vyzýval právního zástupce delikventa, a posléze i žalobkyni samotnou, aby doložili, že byl právní zástupce oprávněn žalobkyni při podání odvolání zastupovat. Žalovaný nesouhlasil s žalobní argumentací, podle které se na posuzovaný případ vztahuje úprava obsažená v § 601 odst. 1 větě první za středníkem občanského zákoníku, neboť se na věc vztahují ustanovení § 448 odst. 1 věta druhá občanského zákoníku a § 59 odst. 1 zákona č. 125/2008, o přeměnách obchodních společností a družstev (dále jen „zákon o přeměnách“). Právě v ustanovení § 59 odst. 1 zákona o přeměnách je uvedeno, že právní účinky přeměny nastávají dnem zápisu přeměny do obchodního rejstříku. Z dikce tohoto ustanovení je tak patrné, že zákon o přeměnách váže právní účinky přeměny na den zápisu, nikoli na uplynutí tohoto dne (například použití obratu „koncem dne“). Podle žalovaného je proto zřejmé, že zmocnitel zanikl dnem zápisu fúze sloučením do obchodního rejstříku, tudíž v okamžiku podání odvolání zmocnitel již neexistoval. Neexistoval-li zmocnitel, pak zde neexistovalo ani zmocnění, neboť předmětná plná moc ujednání o jejím „vztažení“ na případné právní nástupce zmocnitele neobsahovala. V této souvislosti žalovaný upozornil na důvodovou zprávu k § 601 občanského zákoníku, která v daném kontextu hovoří o konstrukci tzv. „nulté hodiny“. Žalovaný připustil, že dle důvodové zprávy tato konstrukce nevylučuje existenci speciálních úprav pro zvláštní situace, a rovněž, že samo ustanovení § 601 odst. 1 věta první za středníkem občanského zákoníku určuje, že zaniká-li právo nebo povinnost v určitý den, zanikne koncem tohoto dne. Uvedené však není v projednávané věci příléhavé, když ust. § 59 odst. 1 zákona o přeměnách ve spojení s ust. § 448 odst. 1 věty druhé občanského zákoníku jednoznačně a speciálně stanoví, že okamžik zániku právního předchůdce žalobkyně, a tím i okamžik zániku zmocnění jeho právního zástupce k zastupování, nastal počátkem („nultou hodinu“) dne 5. 6. 2018. K tomu žalovaný pro úplnost poukázal např. na konstrukci zápisů do obchodního rejstříku dle zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob (příkladmo ust. § 64 odst. 2), dle níž rejstříkový soud zapisuje vždy k určitému dni (ke dni). Na věc žalobkyně tedy nelze aplikovat úpravu obsaženou v § 601 odst. 1 větě první za středníkem občanského zákoníku, neboť nelze „*uměle prodlužovat, oživovat*“ již jednou zaniklé právo.
7. Podle žalovaného na případ žalobkyně dopadá též věta druhá § 601 odst. 1 občanského zákoníku, dle níž (za předpokladu, že by přijal argumentaci žalobkyně) se úprava v obsažená ve větě první tohoto ustanovení nepoužije, vylučuje-li to povaha právního případu. Žalovaný k tomu opětovně konstatoval, že konstrukce právních účinků přeměny (fúze sloučením), obsažená v zákoně o přeměnách, ve spojení s konstrukcí rozsahu plné moci, obsaženou v občanském zákoníku, vylučují, aby byl právní zástupce právního

předchůdce žalobkyně bez jakéhokoliv doložení zmocnění oprávněn podat odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí za žalobkyni.

8. Závěrem žalovaný dodal, že neshledal důvody pro přezkoumání prvostupňového rozhodnutí v přezkumném řízení, ani pro zahájení řízení o obnově nebo pro vydání nového rozhodnutí.
9. Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobkyně

10. Žalobkyně v replice k vyjádření žalovaného k žalobě setrvala na svém stanovisku.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

11. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, která jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 věta první s. ř. s.). Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s ustanovením § 51 s. ř. s., neboť žalobkyně s tímto postupem výslovně souhlasila a žalovaný se k nařízení jednání nevyjádřil. Důkazem navrženým žalobou je spisový materiál, který je ale podkladem přezkumu zákonnosti žalovaného rozhodnutí, provedení takového důkazu soud proto shledal nadbytečným.
12. Žaloba není důvodná.
13. Podstatou sporu je posouzení, zda bylo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí dne 5. 6. 2018 podáno osobou k tomu oprávněnou či nikoli.
14. Soud při posouzení vyšel z následující právní úpravy:
15. Podle § 61 odst. 1 zákona o přeměnách v rozhodném znění *fúzí sloučením dochází k zániku společnosti nebo družstva nebo více společností nebo družstev a přechodu jmění zanikající společnosti nebo družstva na nástupnickou společnost nebo družstvo; nástupnická společnost nebo družstvo vstupuje do právního postavení zanikající společnosti nebo družstva, nestanoví-li zvláštní zákon něco jiného.*
16. Podle § 59 odst. 1 téhož zákona *právní účinky přeměny nastávají dnem zápisu přeměny do obchodního rejstříku, nestanoví-li tento zákon něco jiného.*
17. Podle § 448 odst. 1 věty druhé občanského zákoníku *zemře-li zmocněnec nebo zmocnitel, nebo je-li některým z nich právnícká osoba a zanikne-li, zanikne i zmocnění, ledaže bylo ujednáno něco jiného.*
18. Soud o věci uvažil takto:
19. Pro posouzení otázky, zda bylo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí podáno osobou k tomu oprávněnou, je zásadní stanovit, zda právní účinky přeměny, v tomto případě zániku právního předchůdce žalobkyně, nastávají počátkem dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku, či až uplynutím tohoto dne.
20. Soud z obsahu spisového materiálu, odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, podané žaloby, jakož i vyjádření žalovaného k žalobě a replice žalobkyně ověřil skutkový stav tak, jak byl účastníky řízení tvrzen a dospěl k závěru, že žalovaný zjistil

skutkový stav bez důvodných pochybností podle § 2 a § 3 správního řádu a posoudil takto zjištěný skutkový stav v souladu se zákonem.

21. Soud nevešel na žalobní námitku, v níž žalobkyně tvrdila, že oprávnění právního zástupce právního předchůdce žalobkyně zaniklo až uplynutím dne 5. 6. 2018, v němž (v 17:21:17 hod) tento podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Soud ve shodně s vyjádřením žalovaného uvádí, že se žalobkyní akcentovaný § 601 odst. 1 věta první za středníkem občanského zákoníku na posuzovaný případ nevztahuje, neboť je třeba aplikovat speciální právní úpravu § 59 odst. 1 zákona o přeměnách, která má přednost před právní úpravou obecnou (§ 601 odst. 1 věta první za středníkem občanského zákoníku). V intencích § 59 odst. 1 zákona o přeměnách je třeba nahlížet jako na speciální také na úpravu obsaženou v § 448 odst. 1 větě druhé občanského zákoníku. Ustanovením § 601 občanského zákoníku se proto soud nezabýval.
22. Podle shora citovaného ustanovení § 59 odst. 1 zákona o přeměnách účinky nastávají *dnem zápisu do obchodního rejstříku*. Přestože v zákoně o přeměnách není konkrétně uvedeno, zda se výrazem *dnem* rozumí počátkem tohoto dne, či naopak jeho uplynutím, vyplývá z teleologického a jazykového výkladu daného ustanovení, že zákon o přeměnách spojuje právní účinky přeměny s počátkem dne zápisu do obchodního rejstříku. Zákon v souvislosti se dnem zápisu do obchodního rejstříku používá slovní spojení „*ke dni zápisu do obchodního rejstříku*“. Jestliže zákon o přeměnách v § 61 odst. 1 stanoví, že fúzí sloučením dochází k zániku společnosti a přechodu jmění společnosti na společnost nástupnickou, přičemž účinky nastávají dle § 59 odst. 1 dnem zápisu přeměny do obchodního rejstříku, je zřejmé, že právě v tento den původní společnost zaniká a nástupnická společnost v tento den vstupuje do právního postavení původní společnosti, tudíž na ní přecházejí práva a povinnosti. Pokud by zákonodárce zamýšlel vázat účinky přeměny až na uplynutí dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku, použil by jiná slovní spojení, např. „*účinky přeměny nastávají uplynutím dne zápisu do obchodního rejstříku*“, ještě spíše pak „*dnem následujícím po dni zápisu do obchodního rejstříku*“. Taková slovní spojení by nepochybně znamenala, že účinky nastávají až po půlnoci dne zápisu. Z dikce použité v § 59 odst. 1 zákona o přeměnách však vyplývá, že účinky nastanou již během dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku. Proto lze ustanovení vyložit pouze tak, že účinky přeměny nastanou počátkem dne, v němž byla přeměna do obchodního rejstříku zapsána. Smyslem a účelem ustanovení je určení, od jaké doby nastávají účinky, které se zápisem do obchodního rejstříku zákon o přeměnách spojuje, tedy nejen vznik a zánik společnosti, ale také vznik mnoha práv a povinností. Výklad, jenž byl soudu předložen žalobkyní, by neodpovídal ani smyslu a účelu dotčeného ustanovení. V obchodním rejstříku by totiž v takovém případě byl jako den zániku společnosti, zde právního předchůdce žalobkyně, uveden den, kdy k zápisu přeměny došlo, avšak práva a povinnosti s jejím zánikem spojené by na nástupnickou společnost přešly až den následující po dni zápisu. Takový stav by narušoval právní jistotu subjektů do obchodního rejstříku nahlízejících a neodpovídal by tak účelu a smyslu právní úpravy.
23. Lze tak uzavřít, že z teleologického a jazykového výkladu ust. § 59 odst. 1 a § 61 odst. 1 zákona o přeměnách ve spojení s ust. § 448 odst. 1 věty druhé občanského zákoníku vyplývá, že zákon o přeměnách spojuje právní účinky přeměny s počátkem dne zápisu do obchodního rejstříku. Okamžik zániku právního předchůdce společnosti, a tím i okamžik zániku zmocnění jeho právního zástupce k zastupování, tak nastává počátkem („nultou hodinu“) dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku.

24. Pokud tedy právní zástupce právního předchůdce žalobkyně podal stejného dne, kdy byla přeměna fúzí sloučením zapsána do obchodního rejstříku, také odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, měl tak již činit jménem nástupnické společnosti, tedy žalobkyně. Je tomu tak proto, že v den zápisu přeměny do obchodního rejstříku původní společnost zanikla, a zaniklo tak v souladu s § 448 odst. 1 věty druhé občanského zákoníku i zmocnění jejího právního zástupce. Právní zástupce však odvolání podal za právního předchůdce žalobkyně a nikterak nedoložil, že je oprávněn zastupovat i nástupnickou společnost, žalobkyni. Odvolání tedy bylo podáno neoprávněnou osobou a žalovaný jej právem jako nepřipustné zamítl.
25. Soud zdůrazňuje, že právní zástupce delikventa, stejně jako žalobkyně sama, byli žalovaným vyzváni k odstranění vad odvolání, tedy k doložení oprávnění právního zástupce k zastupování žalobkyně při podání odvolání, s poučením o následcích, jaké budou s nesplněním výzvy spojeny. Přesto, že byla usnesení právnímu zástupci delikventa a žalobkyni samotné doručena, oprávnění právního zástupce k podání odvolání za žalobkyni nebylo ve stanovené lhůtě doloženo, vady odvolání tedy nebyly odstraněny. Žalovaný tedy po právu nepřipustné odvolání žalobkyně zamítl.
26. Pro úplnost soud uvádí, že se nezabýval věcí samou, neboť nebyla předmětem žaloby, v níž sama žalobkyně uvedla, že meritum věci není „*v současné době předmětem posuzování*“.

VI. Závěr a náklady řízení

27. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. Výrok o nákladech řízení je dán ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 29. ledna 2020

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu